

Ed.

487. Frumvarp

til laga um lífsábyrgð fyrir sjómenn á íslenskum þilskipum.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Það skal eftirleiðis vera skylt að vát tryggja líf héraendra sjómanna, er lögskráðir eru á íslensk skip, hvort sem þeir stunda fiskiveiðar, eru í förum með fram ströndum landsins eða eru í förum landa á milli.

Ennfremur er skylt að vát tryggja líf héraendra sjómanna, er reka fiskiveiðar á vélarbátum eða opnum bátum er stunda fiskiveiðar minst eina vertíð á ári.

2. gr.

Þegar lögskráð er til skiprúms á þilskipum, skal skráningarstjóri á sérstaka skrá rita nöfn, heimili, aldur og stöðu skipverja þeirra, er 1. gr. nær til, hvort heldur þeir eru ráðnir hásetar, stýrimenn eða skipstjórar, og skal hann svo fljótt sem auðið er senda skrána váttryggingarstjórn þeirri, sem nefnd er í 4. gr. laga þessara.

Þegar formaður á vélarbát eða opnum bát hefir fullráðið háseta sína, skal hann eða útgerðarmaður tilkynna það hlutaðeigandi skráningarstjóra (sýslumanni eða hreppstjóra) og skal þá skráningarstjóri fara eins að og fyrir er mælt í fyrri málsgrein þessarar greinar.

3. gr.

Hver sá sjómaður, sem váttrygður er eftir lögum þessum, er skyldur að greiða í váttryggingarsjóð þann, er síðar getur um, gjald er nemur 18 aurum fyrir hverja viku, sem hann er lögskráður fyrir eða ráðinn í skiprúm og reiknast gjaldið frá lögskráningardegi eða ráðningardegi. Útgerðarmaður greiðir skráningarstjóra gjald þetta fyrir skipverja sína gegn endurgjaldi af kaupum þeirra eða

hlut, og auk þess greiðir hann frá sjálfum sér til váttryggingarsjóðsins þriðjung á móts við gjald skipverjanna allra og innheimtir skráningarstjóri einnig það gjald. Gjald þetta greiðist þegar lögskráningin fer fram og má taka það lögtaki. Skráningarstjóri skilar gjaldinu í váttryggingarsjóð fyrir lok septembermánaðar ár hvert, að frádregnum 2% innheimtulaunum.

4. gr.

Váttryggingarfélaginu skal stjórnað af 3 mönnum undir yfirumsjón landsstjórnarinnar. Landsstjórnin útnefnir einn mann í stjórn félagsins; fjölmennasta útgerðarmannafélag landsins kýs annan, en fjölmennasta hásetafélagið hinn þriðja. Á ári hverju fer einn nefndarmanna frá, í fyrsta skifti eftir hlutkesti, og er þá kosinn eða skipaður maður í hans stað, en endurkjósa eða skipa má þó hinn sama. Deyi stjórnarnefndarmaður eða fari frá af öðrum ástæðum milli kosninga, skipar landsstjórnin til bráðabirgða í nefndina í hans stað, þangað til nýr nefndarmaður getur orðið löglega skipaður. Landsstjórnin getur og vikið nefndarmanni frá, en gerir þá jafnframt ráðstafanir til, að nýr maður komi í hans stað. Í ómakslaun og til kostnaðar má með samþykki landsstjórnarinnar verja allt að 400 kr. á ári úr váttryggingarsjóði.

5. gr.

Nú druknar sjómaður eða deyr af slysförum á skipi á því tímabili, er hann greiðir váttryggingargjald fyrir samkvæmt 3. gr., og skal þá váttryggingarsjóður greiða til eftirlátinna vandamanna hans, ekkju, barna, foreldra eða systkina 100 kr. á ári í næstu 4 ár.

Séu engir slíkir vandamenn til, eignast váttryggingarsjóður upphæðina, nema öðru vísi sé ákveðið í lögum á þessum erfiðum.

6. gr.

Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefir leyfi til að skerða nokkuð af styrk þeim, er lög þessi heimila.

7. gr.

Nú kemur það fyrir, að váttryggingarsjóður hrekkur ekki til að greiða árgjöld þau, er á hann falla eftir 5. gr. og leggur landssjóður þá til það er á vantar, en það skal endurgoldið síðar, er hagur sjóðsins batnar. Tillag landssjóðs má þó aldrei nema meira en 15000 krónum.

8. gr.

Landsstjórnin ákveður nánari reglur um framkvæmd laga þessara, að feingnum tillögum nefndar þeirrar, sem um getur í 4. gr.

9. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin Lög nr. 40 frá 10. nóv. 1903 um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, og öll önnur ákvæði, er kunna að koma í bága við lög þessi.